

1. Když ráno čtu v Tvých očích: jsem stá či stoprvá?  
Mám strach, že láska skončí, mám strach, že potrvá.  
Pak něčí hlas shůry zavelí a trubač troubí – vpřed  
a léta běží zpět.  
Najednou je mně i tobě  
divukrásných devatenáct let.

2. Když večer čtu v Tvých očích: má lásko jediná.  
Když jiskra nepřeskočí a spadne do klína.  
Pak zase hlas shůry zavelí, já kordem švihám hned  
jak Zorro svoje zet  
Najednou je mně i tobě  
divukrásných devatenáct let.

R1: Když ztichne noc a ty usínáš, ta chvíle před ránem  
já chci Tvým Cyranem  
a Hamletem a Romeem  
a možná, že i d'Artagnanem být  
d'Artagnanem být  
Pod Tvou hřívou sen se vzpíná  
Pierot i Kolombína  
Na polštáři v tobě dřímá  
divukrásných devatenáct let.

3. Když běh se změní v chůzi a chůze v krok-sun-krok  
Čekám na dotek múzy, jak hřebec na obrok

R2: Ale ten hlas shůry nevelí, teď zastavil se svět  
teď zastavil se svět  
Nikomu se ani nesní  
že máš oči jako lesní med  
jako lesní med  
Koukáš na mě potměšile  
zachumlaná do košile  
Však zas bude mně i tobě  
divukrásných devatenáct let.